

## Világosodó éghajlat

Nagy érdeklődéssel olvastam Dr. Miskolczi Ferenc magyar-amerikai professzor [interjút](#) a klímahisztóriáról a Présház Hírportálon. Nem vagyok klimatológus, hanem vegyészmérnök és radiokémikus. Munkám során energiaügyi problémákkal is foglalkoztam, többek között a radioaktív hulladékok likvidálásával, amelyek az energetikai nukleáris reaktorok működése folyamán keletkeznek. Ennek kapcsán a nukleáris reaktorok környezetkímélő hatásával, összevetve a fosszilis erőművekkel, beleértve az ún. üvegházhatású (meleggházhatású) gázok kibocsátását illetően is. Ezzel kapcsolatban szorgalmas résztvevője voltam éveken át a Magyar Tudományos Akadémia és az UNESCO által rendszeresen megtartott a Tudomány Világfóruma (angol rövidítése WSF) rendezvényeinek. A klímaváltozás a rendezvényeken központi teret foglalt el és élénk érdeklődést is váltott ki.



Megvallom őszintén, az évek és a felsorolt megfigyelési eredmények növekedéssel egyre nagyobb kétségeim támadtak magával a klímaváltozással, és főként az azt kiváltó okokkal. Néhányan kisebbségben voltunk, de mi is vitatni kezdtük az általánosan elfogadott nézetet, hogy a széndioxid-kibocsátás és a légkör felmelegedése között, ami klímaváltozást vonja maga után, egyenes arányú összefüggés létezne. Közben a volt munkahelyemen olyan kutatási programot vezettek be, amely nem kevés állami anyagi támogatással, a szén-dioxidnak a levegőből való kivonását és annak földüregekben való tárolását célozta meg. Hála az Istennek, ebben a tudománytalan tudományosdiban már koromra nézve se kellett részt vennem. De ez már nálam is kiverte a biztosítékot, és egyre jobban kezdtem a dolgokra odafigyelni. Pláne akkor, amikor nyilvánosságra került a csalással egyenlő mérési adatok manipulációja az üvegház (meleggház)- hipotézis az alátámasztására. A globális hőmérséklet emelkedése, és időrendileg a széndioxid (CO<sub>2</sub>) koncentrációjának, mint ismert üvegházi gáznak a növekedése az ún. üvegház-hipotézis megalkotásához vezetett. A Föld történetéből ismeretes, hogy a klimatikus változásokat dominánsan a természetes tényezők okozták. A jéghegyekben végzett mélyfúrásokból nyert legújabb ismeretek kimutatták a hőmérséklet és a CO<sub>2</sub>tartalmának összefüggését, azonban mindig a hőmérséklet volt az oka, nem pedig a következménye a széndioxid koncentrációjának a növekedésében. Az üvegházhatás helytelenül az üvegház-hipotézissel van azonosítva. Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Kormányközi Testületének (IPCC) állításait és javaslatait rendre cáfolják a tudományos argumentációk, amelyek összhangban vannak a legújabb mérésekkel és ismeretekkel. A szénnel, jobban mondva a CO<sub>2</sub>-vel való harc akkor keletkezett, amikor a szén nagyméretű energetikai felhasználása robbanásszerűen megnövekedett a második világháború után. Ezt a növekedést

hozták kapcsolatba az üvegházi gázok, főleg a széndioxiddal, amely a szén elégetéséből keletkezik.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete (UNO) mellett létrehozták a rengeteg agentúrák között az ENSZ Környezetvédelmi Programját (UNEP), amelynek központi tematikája a globális felmelegedés is. A probléma megoldására a világ elitjei létrehozták a Római Klubot, amelynek proklamált ideája kialakítani valamiféle Új Világrendet, amelynek a klimatikus felmelegedés az egyik alkotórésze. Ebben az értelemben kell értékelnünk az IPCC tevékenységét is, amely szüntelenül hangoztatja az antropogén eredetű, azaz emberi tevékenységből származó klímaváltozás veszélyét. Ez a veszély, más fenyegető problémával együtt (környezetszennyezés, vízhiány, éhínség, stb.) képezi annak a közös politikának az alapját, amely körül az illető Klub szándékozik az Új Világrend keretén belül a nemzeteket összefogni és befolyás alá hajtani. Ezért fogadták el, és széleskörűen hirdetik, hogy a felmelegedés domináns tényezője az ember.

Mintegy az IPCC ellensúlyozására, amelynek az ENSZ tagállamainak kormányai a tagjai, non-profit szervezetek támogatásával megalakult az Éghajlat-változási Nem Kormányközi Testület (NIPCC). Ez a testület 2014-ben kiadta ClimateChangeReconsidered II – Biologically Impacts (A klímaváltozás felülvizsgálata II – Biológiai hatás) c. riportot, amelyben megállapítja, hogy az emberi széndioxid a klímát jelentősen nem befolyásolja, és a CO<sub>2</sub> nem szennyező anyag, hanem életet adó gáz. A szárazföldi és vízi vegetáció számára a széndioxid nélkülözhetetlen, nélküle nem jönne létre a fotoszintézis. A CO<sub>2</sub> koncentrációjának növekedése maga után vonja a zöld növényzet minőségi és mennyiségi növekedését. A széndioxid elleni küzdelem irracionális és kontra produktív; a fejlődő országokban éhínséghez vezethet. A hosszú lejáratú fejlődés meggyőzően mutatja, hogy a széndioxid koncentrációja az utóbbi 500 millió évben állandóan csökken, jelenleg kb. 0,04%. Egyes tudósok kiszámították, hogy a kritikus koncentráció 0,015%, ami az élet fenntartásához szükséges 100 millió év elteltével következik be. A legújabb megfigyelések azt mutatják, hogy a légköri széndioxid tartalmának növekedését mindig a hőmérséklet növekedése vonta maga után. A globális felmelegedés elsősorban a természeti, ember által nem befolyásolt tényezők eredménye: a Nap és a Föld kölcsönös helyzete (ún. Milanković féle ciklusok, a napaktivitás oszcillációja, a Föld mágneses terének változása, lemez tektonika, a tengeri áramlatok cirkulációja, vulkanikus tevékenység, a becsapódások az űrből, stb. Az antropogén tényezők közé lehet sorolni az aeroszolókat, albedót (sugár visszaverő képesség), és a szó szoros értelmében az életet adó üvegházhatású gázokat, amik nélkül a Föld mindenütt be lenne fagyva. Az üvegházhatású gázok között magasan vezet a vízpára követve a széndioxiddal. Ezért is az a hatalmas ráfordítás az antropogén széndioxid eliminációjára tudományosan bizonyítottan hibás megoldás, mert nem ez az oka a globális felmelegedésnek, avagy a klímaváltozásnak. A többi a politikai és gazdasági spekulációk összessége.

Nagyon örülök, hogy valaki Magyarországon is ki merte mondani az igazat.

Palágyi István  
*Csehország*